

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สาย ชนบท - มหาสารคาม - อุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทาง
หลวงแผ่นดินสาย ชนบท-มหาสารคาม-อุบลราชธานี ในท้องที่
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอขามเฒ่า อำเภอเมือง

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอ
ธวัชบุรี อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอยโสธร
อำเภอกำแพงแสน อำเภอเขื่อนใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืน
เสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะเวนคืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๙๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสาย ชนบท-
มหาสารคาม-อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสาย
ชนบท-มหาสารคาม-อุบลราชธานี อยู่ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม
จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี
อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอยโสธร อำเภอ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

คำเงื่อนไข อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัด
อุบลราชธานี มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงหนึ่งพันเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินสาย ชนบท - มหาสารคาม - อุดรราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอไชยโสธร อำเภอกำเขื่อนแก้ว อำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุดรราชธานี จังหวัดอุดรราชธานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะเวนคืน จึงจำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อน ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการต่อไป